

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Pörnye a főelosztónál**

1. Pörnye a főelosztónál

Kata Szikra

A koromfekete folyosón szinte vágni lehetett a megolvadt bakelit és a megégett műanyag szúrós szagát. Enci zseblámpájának éles, kékes fénykévéje ide-oda pásztázott a linóleumon, végül megállapodott a szikrázó villanyóra-szekrényen. A zárva felejtett lemezajtó mögül még mindig halk pattogás és fojtott sercegés hallatszott.

– Hagyják azt a dögöt! – dörrent rá a dühös lakókra Kovács Tibor, aki komótos, de határozott léptekkel emelkedett ki a lenti homályból. A nyugdíjas villanyszerelő elnyűtt szerszámos táskájával a kezében törte át magát a tömegben. – Ha valaki most pusztá kézzel hozzányúl, ott helyben vágja agyon az áram!

Fekete Zoltán falfehér arccal támaszkodott a korlátnak. A közös képviselő remegő ujjakkal próbálta fellapozni az iratrendezőjét a telefonja gyenge kijelzőfényénél, de a felújítási alap hiánya és a hatósági bírság réme bénítóan hatott rá. Mellőle dr. Balog Henrik lépett elő a homályból; a kimért ügyvéd most megszeppenve nézett körbe, mintha a sötétség az ő gondosan elrejtett aaktait is fenyegetné.

Kelemen Dániel a saját ajtajához lapulva szorította a mobilt. A kijelzőn még mindig ott virított a névtelen fenyegetés, de a körülötte kerekedő káoszban a fizikai veszély szorítása egy pillanatra elnyomta a paranoiáját. Tibor bá a lámpájával rávilágított a leégett főelosztóra.

– Ez nem egy egyszerű biztosíték – mormolta az öreg, miközben baljós fejrázással lecsapta a szekrényajtót. – A főkábel szétment a túlterheléstől. Ha nem kapunk azonnali segítséget, reggelre bent ég az egész emelet.